

Kas' wihha, waen ja tappeldus,
Meid mitte kurja tehha;
Waid ennam olgo armastus
Ning rahho teust nähha.

Uks südda, * mis siin õige, tru,
Ja abbi sinnust hüab;
Se südda, tunnistago su,
Se rahho hoida, puab.

5.

Jummal tee b keik hästi.

Jummal! sind ma kidan roõmsast,
Oh kui helde oled sa.
Kurwastust sa kånad armsast,
Annad joude, lutust ka.
Keik mis ial ollen, nouan,
Eaan so armo täiussest,
Etano rohkest heldussest.
Kuidas tännada sind jouan?
Wæwa põrad, parrandad,
Rõmustad ning õnnistad!

Kui sa kãssid, kõhhe lõpward
Murre pãward ilma peal.
Rõõmsaste siis silmad nõward
Et mo põlli kallis teal.
Liaste kui murretsesin
Kui mind waewas kurwastus,
Hinges olli ahvastus,
Lotussest kui tagganesin,
Mind sa tõtsid trõbstida,
Uest roõmo walmista!

* * *
Keik mo põlwe sinna seäd,
Minno sammud kinnitatad
Keik mo waewa ärratead,
Waggad hinged juhhatad.
Hallastaja! kui sa jättad
Minno ello kaitsematta,
Hukka lähhan keelmatta!
Ea mul wæset appi tõttad!
Õnnis ollen, et mind sa
Jodad kalli roõmoga!